

o sob.

PROKURATURA REJONOWA BIELSKO-BIAŁA-PÓLNOĆ	
Wpł. dnia	18-11-2016
MASZYŃSTKA	
Ilość zał.	<i>plik</i> podpis <i>[signature]</i> Bernadeta Mazurek

Bielsko-Biała, dnia 17.11.2016 r.

Prokuratura Rejonowa Bielsko-Biała Północ
ul. Listopadowa 31,
43-300 Bielsko-Biała

Sebastian Pabiś

Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa

Ja, niżej podpisany zawiadamiam o możliwości popełnienia przez lek. med. Elżbietę Rasiewicz-Procner przestępstwa:

1. nadużycia swojej funkcji przez funkcjonariusza publicznego (231 k.k.)
2. narażenia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (160 k.k.)
3. poświadczenia nieprawdy (271 k.k.)
4. fałszerstwa materialnego (270 k.k.)

Uzasadnienie

W marcu.2015 r. po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej w/w lekarz orzecznik ZUS nie stwierdziła celowości dalszych świadczeń rehabilitacyjnych, biorąc pod uwagę stopień naruszenia sprawności organizmu, rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, poziom wykształcenia, wiek. Powyższe ustalenia nie mogą zostać uznane za trafne. Przemawiają za tym przedstawione poniżej fakty.

Po pierwsze: od 27.03.2015 r. do 27.05.2015 r. miałem orzeczoną niezdolność do pracy na podstawie:

- zwolnienia lekarskiego od 27.03.2015 r. do 03.04.2015 r. kod choroby zasadniczej S83 wystawionego przez lekarza specjalistę chirurgii urazowej i ortopedii;
- zwolnienia lekarskiego od 04.04.2015 r. do 30.04.2015 r. kod choroby zasadniczej S83 wystawionego przez lekarza specjalistę chirurgii urazowej i ortopedii;
- zwolnienia lekarskiego od 01.05.2015 r. do 27.05.2015 r. kod choroby zasadniczej S83 wystawionego przez lekarza specjalistę chirurgii urazowej i ortopedii.

Po drugie: Lek. med. Józef Popek specjalista chirurg ortopeda traumatolog, w skierowaniu do poradni specjalistycznej z dnia 31.03.2015 r. stwierdził „stan po urazach skrętnych stawu kolanowego prawego, zanik mięśni uda prawego z zespołem bólowym.

Po trzecie: W skierowaniu do szpitala z dnia 03.04.2015 r. rozpoznano „inne wewnętrzne uszkodzenie stawu kolanowego.” Lek. med. Antoni Kozik stwierdził, że wymagam ponownego przeprowadzenia operacji.

Po czwarte: W dniu 03.04.2015 r. lekarz specjalista chirurgii urazowej i ortopedii wystawił mi skierowanie do szpitala do oddziału ortopedyczno-urazowego z rozpoznaniem „M23.8 – inne wewnętrzne uszkodzenie stawu kolanowego. (Opis: Rp - stan po urazie kolana prawego; stan po *meniscectomii* ML; stan po złamaniu kłykcia bocznego piszczeli).

Po piąte: Biegły ortopeda lek. med. Wiesław Maroń rozpoznał u mnie: stan po urazie skrętnym kolana prawego (dwukrotnie – 2013, 2014), stan po niestabilności bocznej kolana prawego, częściowe uszkodzenie – naciągnięcie więzadła krzyżowego przedniego, ogniskowe uszkodzenie kłykcia bocznego kości piszczelowej (chondromalacja) pourazowe, przewlekłe wysiękowe zapalenie stawu kolanowego prawego – pourazowe, otyłość klasy I-ej – BMI 34,5, dysfunkcja pourazowa mm. czworogłowego uda prawego 2/3 wg Lovetta – SKALA, dyskretna niestabilność przednio przyśrodkowa i przednio boczna stawu kolanowego prawego.

Po szóste: W skierowaniu do szpitala z dnia 22.05.2015 r. rozpoznano stan po urazie skrętnym stawu kolanowego prawego z uszkodzeniem więzadeł kłykcia bocznego.

Po siódme: W opinii sądowno-lekarskiej z dnia 16.07.2015 r. biegły sądowy stwierdził, że „rehabilitacja lecznicza została przerwana w nieodpowiednim momencie. Leczenie artroskopowe, które ma olbrzymie zalety, wydaje się być bardzo skutecznym, ale w przypadku niestosowania odpowiedniej rehabilitacji niweczy sukces operatora, dochodzi do zaniku mięśni, szczególnie w zakresie prostowania stawu kolanowego”. Dalej biegły sądowy stwierdził, że „istniały przesłanki do przedłużenia świadczenia rehabilitacyjnego ubezpieczonego w związku z wypadkiem w pracy, jest on nadal niezdolny do pracy – w związku z wypadkiem, ale dalsza rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy”.

Podobnie stwierdził biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu w opinii sądowno-lekarskiej uzupełniającej z dnia 3.11.2015 r.

Wskazane dokumenty (m.in. odpis choroby pacjenta z adnotacjami o okresach objętych zwolnieniami L-4, skierowanie do poradni specjalistycznej z dnia 31.03.2015 r., skierowanie do szpitala z dnia 03.04.2015 r., opinia sądowno – lekarska z dnia 16.07.2015 r., biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu lek. med. Wiesława Maronia, sygn. akt VU 174/15) jednoznacznie potwierdzają utrzymywanie się mojej niezdolność do pracy.

Z powodu odmowy przyznania mi świadczenia rehabilitacyjnego stan mojego zdrowia uległ pogorszeniu. Nie miałem wystarczających środków finansowych, jak i możliwości, aby prowadzić dalszą rehabilitację leczniczą, dzięki której mógłbym uzyskać wystarczającą zdolność do świadczenia pracy. Dopiero na podstawie wyroku Sądu Rejonowego z dnia 21 marca 2016 r. sygn. akt VU 174/15, ZUS pismem z dnia 06-05-2016 r. przyznał mi prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 16-03-2015 r. do 10-12-2015 r. w wysokości 100% podstawy wymiaru. Jednak mimo uzyskania korzystnego dla mnie wyroku, na podstawie którego ZUS został zobligowany do przyznania mi świadczenia rehabilitacyjnego, zmiany które mogłyby nastąpić na skutek prowadzonej od 16 marca 2015 r. rehabilitacji i leczenia nigdy już nie nastąpią.

W dniu 20 października 2016 r. miałem przeprowadzoną operację. Specjaliści orzekli bowiem, że muszę się jej poddać, żeby nie przestać zupełnie chodzić. Gdyby ZUS nie odmówił mi uprawnień do świadczeń rehabilitacyjnych, operacja mogłaby zostać przeprowadzona wcześniej. Ponieważ zostałem pozbawiony uprawnień do świadczeń rehabilitacyjnych musiałem leczyć się prywatnie. Z tego też powodu zmuszony byłem brać pożyczki od znajomych i tzw. „parabanków”. Jak również zmuszony zostałem do sprzedaży wartościowych rzeczy.

Cała ta sytuacja z odmową przyznania mi uprawnień do świadczeń rehabilitacyjnych negatywnie wpłynęła na mój stan zdrowia psychicznego. Z tego też powodu, zacząłem brać leki przeciwdepresyjne. Dnia 05.10.2016 r. lekarz psychiatra podczas przeprowadzonej wizyty stwierdził, że podejrzewa u mnie depresję dwubiegunową.

Co więcej, pani lek. med. Elżbieta Rasiewicz-Procner w orzeczeniu lekarskim z dnia 20.07.2016 r. ustaliła, że jestem częściowo niezdolny do pracy do 21.01.2017 r. Orzeczenie to jest sprzeczne

z wystawionym przez panią orzecznik orzeczeniem z dnia 27.03.2015 r. Uważam, że w takim stanie rzeczy pani lek. med. Elżbieta Rasiewicz w jednym z orzeczeń poświadczyła nieprawdę i naraziła mnie na pogorszenie się stanu zdrowia.

Mając na uwadze przytoczone przeze mnie okoliczności, uważam za wysoce prawdopodobne, że lek. med. Elżbieta Rasiewicz-Procner mogła popełnić wymienione powyżej w punktach od 1 do 4 przestępstwa i w związku z powyższym wnoszę o przeprowadzenie w tej sprawie postępowania przygotowawczego w celu ustalenia, czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwo, wyjaśnienia okoliczności sprawy, w tym ustalenia osób pokrzywdzonych i rozmiarów szkody i w konsekwencji wniesienia aktu oskarżenia.

Podpis

załączniki:

1. Orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 27.03.2015 r. nr akt 0200/814/736.
2. Odpis choroby pacjenta z adnotacjami o okresach objętych zwolnieniami L-4.
3. Skierowanie do poradni specjalistycznej z dnia 31.03.2015 r.
4. Skierowanie do szpitala z dnia 03.04.2015 r.
5. Skierowanie do szpitala z dnia 22.05.2015 r.
6. Opinia sądowo – lekarska z dnia 16.07.2015 r., biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu lek. med. Wiesława Moronia, sygn. akt VU 174/15.
7. Opinia sądowo-lekarska uzupełniająca z dnia 3.11.2015 r., sygn. akt VU 174/5.
8. Odpis wyroku z dnia 21 marca 2016 r. sygn. akt VU 174/15.
9. Decyzja ZUS z dnia 06.05.2016 r. nr sprawy: 020000/RW/00012964.
10. Orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 20.07.2016 r., nr akt 002058868.